

Sygn. akt V CSK 182/16

POSTANOWIENIE

Dnia 26 października 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Iwona Koper

w sprawie z wniosku J. L.

przy uczestnictwie Z. L.

o podział majątku wspólnego i zniesienie współwłasności,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 26 października 2016 r.,

na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawczynie

od postanowienia Sądu Okręgowego w L.

z dnia 30 września 2015 r., sygn. akt II Ca (...),

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;

**zasądza od wnioskodawczynie na rzecz uczestnika kwotę 7200
(siedem tysięcy dwieście) zł tytułem kosztów postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

W skardze kasacyjnej wnioskodawczyni J. L. od postanowienia Sądu Okręgowego w L. z dnia 30 września 2015 r. zmieniającego postanowienie Sądu Rejonowego w Z. w sprawie o podział majątku wspólnego i zniesienie współwłasności skarżąca uzasadniała wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania występowaniem przesłanki z art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. Oczywistą zasadność skargi wywodziła z naruszenia przepisów prawa materialnego w zakresie i w sposób określony w podstawach wniesionej skargi, nazywając je uchybieniami kwalifikowanymi.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Rozpoznanie przez Sąd Najwyższy skargi kasacyjnej musi być uzasadnione względami o szczególnej doniosłości, wykraczającymi poza indywidualny interes skarżącego, a leżącymi w interesie powszechnym. Powinno ono służyć ochronie obowiązującego porządku prawnego przed dowolnością orzekania, oraz zapewnieniu jednolitości orzecznictwa sądowego w takich sprawach, w których możliwe jest dokonanie zasadniczej wykładni przepisu prawa, mającej walor generalny i abstrakcyjny (post. SN z dnia 7 kwietnia 2009 r., II CSK 13/09, wyrok SN z dnia 23 lutego 2006 r. II CSK 126/05, post. SN z dnia 4 lutego 2000 r., nie publ.).

O wystąpieniu przesłanki z art. 398⁹ § 1 pkt 4 można mówić jedynie wówczas, gdy zasadność skargi na tle jej podstaw jest na tyle widoczna i niewątpliwa, że może być stwierdzona bez konieczności przeprowadzenia głębszej analizy sprawy oraz podstaw skargi (por. uzasadnienie aktualnego w tym zakresie postanowienia SN z dnia 10 stycznia 2003 r., V CZ 187/02, OSNC 2004, nr 3, poz. 49 oraz postanowienia z dnia SN z dnia 5 października 2007 r., III CSK 216/07, niepubl.).

Analiza uzasadnienia wniosku o przyjęcie wniesionej skargi kasacyjnej do rozpoznania nie pozwala na stwierdzenie, że w sprawie występuje wskazana w nim przesłanka. Powołując się na oczywistą zasadność skargi skarżąca

ograniczyła się bowiem do uzasadnienia twierdzenia o naruszeniu przez Sąd przepisów przytoczonych w podstawie skargi, wywodząc je przy tym z przyczyn nie mających odbicia w motywach zaskarżonego wyroku, które wbrew ich odczytaniu przez wnioskodawczynię, nie zawierają ustaleń, że strony mają nierówne udziały w spornej nieruchomości, stanowiącego punkt odniesienia dla sformułowanych w skardze zarzutów.

W sprawie nie zachodzi nieważność postępowania, którą Sąd Najwyższy, w granicach zaskarżenia bierze pod uwagę z urzędu.

Z tych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c., a w zakresie kosztów postępowania kasacyjnego na podstawie art. 520 § 3 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c., orzekł jak w sentencji.